

keuring'⁴⁶).

Hutschenruyters afscheidsconcert op 24 maart 1865 bevatte geen enkele eigen compositie. 'Een te ver gedreven bescheidenheid', meent Caecilia:

'Met zijn terugtreden uit het openbare kunstenaarsleven heeft onze stad den laatsten der grondleggers harer muzikale ontwikkeling verloren. Hutschenruyter bekleedde onder dezen eene der eerste plaatsen, ja zelfs, wat betreft het meer algemeen verspreiden van liefde en achting voor de toonkunst, de eerste'⁴⁷).

Zelden kreeg een artiest zo'n afscheid; het kostte Rotterdam moeite om afscheid te nemen van deze kunstenaar, die zoveel voor de stad betekend had.

Hij weet echter van geen ophouden. Op 8 april 1872, dus als 75-jarige, neemt hij de leiding op zich van een mannenkoor, bestaande uit Rotte's Mannenkoor en de Liedertafels Amphion en Harpe Davids, om een ovatie aan de Burgemeester van Rotterdam te brengen. Als dank ontvangt hij een dirigeerstok, waarvan men hoopt, dat hij die nog bij menige gelegenheid zal kunnen gebruiken. Deze gelegenheid kwam al snel, namelijk in november van datzelfde jaar, bij gelegenheid van zijn gouden bruiloft. Een verslag van de feestavond hebben we weer aan kleinzoon Wouter te danken, die het feest heeft meegemaakt:

'Eenmaal heb ik hem nog zien dirigeren en wel in den orkestbak van den schouwburg. 't Was in November 1872, mijn grootouders vierden hun gouden bruiloft en de Rotterdammers grepen die gelegenheid aan, om "Hus" eens goed in 't zonnetje te zetten. Men organiseerde een feestavond in den schouwburg (den ouden, a.d. Coolsingel) waarvan Die Hochzeit des Figaro het hoofdnummer uitmaakte. Een voor-programma bood: Feest-Ouverture van mijn grootvader, door hem zelf geleid en met jubel toegejuicht; Koor-cantate van Hugo Seidel, toespraken en de aanbidding van een geschenk. Het was een mooie feestviering! Jammer alleen dat de gezondheidstoestand van de gouden bruid haar belette tegenwoordig te zijn'⁴⁸).

Behalve in Rotterdam was hij ook actief als dirigent in Schiedam en Delft. Bovendien werkte hij mee aan ontelbare liefdadigheidsconcerten, o.a. 'ten voordeele van de hulpbehoevende door den Brand op de Leuvehaven' (op 15 maart 1822); 'voor de door de Watersnood geteisterden' (februari 1825); 'ter ondersteuning der Grieken' (25 mei 1826); 'ten voordeele der ongelukkige zieken